

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

"Εβδομος ό χρόνος είναι
κι' έβρα πάλιν αι' Αθηναί.

"Έτος χίλια όκτακόσα κι' έννενητα... τί καλά!
περιστεύματα και πλούτη μας έφηραν τά μυαλά.

Τών θρων μας μεταβελή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ό Ρωμηός τήν έβρομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη,
κι' δταν έχω έβρινάβα — κι' όποτε μου καταβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέχομαι — γιατί λεπτά δέν έχομα,
και 'σταν Αθηών τήν πόλιν — και εις τήν άλλοδαπήν,
και εις τήν Έλλάδα όλην — δίχωσ νάζιτα κι' έντροπήν.

Συνδρομή γιά κάθς χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,
γιά τά έννα όμωσ μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
Κι' ένα φύλλο άν κρατήσ — έννεσ συνδρομητής,
κι' όποιος τόν παρα δέν δίδει — θά τόν φάη μαύρο φαιδί.
Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εθείας πρός έμέ,
γιά τή σαρα και τή μέρα — κάθε φύλλο μιά δεκάρα.

Νομβριου δεκατή,
χοροί και ραχάτι.

Πόντος τρακόσα δεκαπιά,
φεύγον Καισάρων μούτρα οσπιά.

Τίρι λίρι, τίρι λίρι,
του Τρικούπη τού φαλτήρι.

Λέγουν και γράφουν οι Κορδονάτοι
μέ λέξεις μαύρας και φοβεράς
πως προσεκλήθη μέσ 'στο Παλάτι
και ό Τρικούπησ ό Μυταράς,
αυτός ό Αγγλος και ό Μογγόλος,
που έσκεπάσθη μέ μαύρα όλος.

Ακοός ό μοργος και ό προδότης
νάσαι 'στούς Ισους τούς έν τοίς πρώτους,
και νά γυρίζη μέσασ 'στη σάλα
και ή Αδλή του νά τόν δμνη,
αυτός που είναι γιά τήν κρεμλά,
αυτός που είναι γιά τó σκαμνί;

Ακοός νά πάη μέ τόσο θάρρος
ό γούψ του έθνους κι' ό πρώτος γλάρος;
Ακοός 'σταν μπάλιο νά είναι πάλι
τέτοιος Άράπησ και τενεκέσ,
κι' από τήν σάλα νά μη τόν βγάλη
κανένας δούλος, κανείς λακέσ;

Ακοός τó τέρας, άκοός ό σκύλος,
νάσαι του θρόνου άκόμη φίλος,
νά μάς σηκώνη άκόμη ράχη,
νά μάς σηκώνη άκόμη μύτη,
αυτός που πρέπει τó όρος νάχη
του Αη-Γιάννη του Καλυθού;

Ακοός τó μαύρο αυτό κοράκι
φερα ν' άνοιξη και νά σαθή
έμπρός 'στα μάτια του Θεωδωράκη
και σαν και πρώτα νά κορωθή,
και νάχη μούτρα ν' άνοιξη στόμα
και εις τó Στέμμα έμπρός άκόμα;

Αυτά και άλλα οι Κορδονάτοι
γράφουν μέ πένα και μέ γεινάτι.
Κι' άν ξαναδούσε τó σκιζότρο τουτό
σέ νέο μπάλιο του Παλατιου,
τότε γιά πένα θ' άράξουν κνουτο
και θά τόν κάνουν τó άλιτρού.

